

найде кѣщѣтъ си, загуби ся; свѣгъ пашкулатъ валеше; вѣтрѣтъ толко силно духаше, щото два пѣти пада отъ коня си. Като настѣпи нощѣта, мислеше си, че ще умре или отъ гладъ или отъ студъ, или щехъ да го извѣдѣтъ вълцитѣ, които ся чуехъ да вѣжтъ по край него. Като мотреше на края на едно дълго пространство отъ дървета, веднѣга смотрѣ една голѣмѣ свѣтлость, но ся видеше твърдѣ отдалечена. Опѣти ся къмъ тази странѣ, и видѣ, че свѣтлостѣта излизаше отъ единъ голѣмъ палатъ, който свѣтеше отъ свѣдѣмъ. Търговецѣтъ благодари Богу за помощѣтъ, коѣто му испрати, и побърза да стигне въ този палатъ; но твърдѣ ся смая, като ненамѣри никого въ двора. Конѣтъ му, който го слѣдваше като видѣ една конюшницѣ (яхъръ), влѣзе вътре, и туй горко животно, което умираше отъ гладъ, като намѣри сено и зобъ хвърли ся врѣхъ него съ голѣмо лакомство. Търговецѣтъ го привърза въ конюшницѣтъ и отиде къмъ кѣщѣтъ, дѣто ненамѣри никого; но като влѣзе въ една голѣмѣ салѣ, наидѣ тамо единъ буенъ огънь и една пълнѣ съ гозбы софрѣ, само за одного. Като го бѣше измокрилъ дѣждѣтъ и свѣгѣтъ дору до кость, той ся приближи при огъня за да ся изсуши и си думаше: „Господарѣтъ на кѣщѣтъ, или слугитѣ му, ще ми опростѣтъ за свободѣтъ, коѣто зехъ, и несъмнѣнно, тѣ трѣба скоро да дойдѣтъ.“ Почека едно дълго врѣме; но кѣто вече удари часѣтъ петъ безъ да види никого, неможѣ да търпи отъ гладъ, и зе едно пиле, което трѣпѣрешкомъ лапка на два залѣга; иеши нѣколко гълѣци вино и стана по-дързновенъ; излѣзе отъ салона и обыколи много обиталища съ великолѣпны покѣщнини. Най накрай той намѣри една одаѣ,